

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

до проекту Постанови Верховної Ради України “Про перевірку на відповідність чинному законодавству діяльності громадянина України В.В.Медведчука від імені іноземних компаній та створених за їх участю Українських комерційних структур”

Причиною створення такої комісії стали нововиявлені факти фінансово-господарської діяльності громадянина України В.В.Медведчука від імені британських компаній – засновників цілого ряду українських комерційних структур. Ці компанії як іноземні інвестори протягом тривалого часу користувалися в Україні великими пільгами; створені за їх участю українські підприємства звільнялись від сплати податків та інших платежів у бюджет та ще й отримали право вільного вивезення з України валютних коштів під виглядом доходів одержаних від вкладеної в економіку нашої держави інвестицій.

Яскравим прикладом цього є ЗАТ “Фінансово-промисловий концерн “Славутич”, засновниками якого виступало сім громадян України, у тому числі В.В.Медведчук та британська компанія “Ньюпорт Менеджмент” з міста Роуд Таун, острів Тортола з групи Британських Віргінських островів.

Британська фірма “Ньюпорт Менеджмент” продекларувала внесення іноземної інвестиції в економіку України у вигляді транспортних засобів, обладнання та грошових коштів і отримала в статутному фонді концерну “Славутич” 75,5%, що дало їй право щорічно вивозити з України 75,5% прибутку концерну. При цьому концерн був звільнений від сплати податків та інших платежів до бюджету як підприємство з іноземними інвестиціями.

Основними видами діяльності багатопрофільного концерну “Славутич” була торгівля нафтопродуктами та іншими енергоносіями. Як свідчать слова засновників концерну з української сторони Віктора Медведчука та Богдана Губського опублікувані у пресі “Славутич” покривав 12% ринку нафтопродуктів України. З цього випливає: – концерн одержував щорічно сотні мільйонів доларів прибутку.

75,5% цих сум щорічно викачувалося з України і осідало на рахунках британської компанії “Ньюпорт Менеджмент”, від імені якої в Україні діяв громадянин В.В.Медведчук.

Як свідчить зміст довіреності підписаної і завіреної директором британської компанії “Ньюпорт Менеджмент” Шоною Луїзою Уайт від 5 липня 1995 р. та виданою на ім'я громадянина України Віктора Медведчука, останній мав повне право володіти, користуватися і розпоряджатися всім рухомим і нерухомим майном цієї офшорної фірми та здійснювати практично будь-які операції з її коштами та активами в усіх куточках земної кулі. Тобто громадянин України В.В.Медведчук практично був наділений правом власності цією британською компанією.

Доказом того, що не Шона Луїза Уайт, а громадяни України були власниками британської фірми “Ньюпорт Менеджмент” свідчать і протоколи зборів відомої київської сімки у складі В.Згурського, Ю.Карпенка, Ю.Ляха, В.В.Медведчука, Б.Губського, Г.Суркіса, І.Суркіса від 29 і 30 листопада 1995 р., які відбулися у Києві та Цюриху (Швейцарія). На швейцарських зборах була присутня Шона Луїза Уайт. Одне з питань, яке вирішували збори – надати повноваження В.В.Медведчуку підписати Статут та Установчий договір Закритого акціонерного товариства Український промислово-фінансовий концерн “Славутич” від британської фірми “Ньюпорт Менеджмент”.

Якби громадяни України не були власниками британської компанії “Ньюпорт Менеджмент”, то чи могли б вони доручати її директору надати повноваження В.Медведчуку представляти цю фірму? Цей протокол підписаний всіма вищезазначеними громадянами України є ще одним доказом того, що всі вони є справжніми власниками цієї офшорної компанії.

Звідси випливає припущення, що концерн “Славутич” не був підприємством з іноземними інвестиціями, а що під їх прикриттям діяли громадяни України з метою уникнення оподаткування та безперешкодного вивезення з України величезних капіталів розміри яких обчислюються сотнями мільйонів, а цілком ймовірно – мільярдів доларів США.

Громадянин України В.В.Медведчук виступав від імені британської компанії “Ньюпорт Менеджмент” ще з липня 1993 року – це засвідчує протокол загальних зборів ККЦ “Славутич” від 5 липня 1993р.

Але не лише через британську фірму “Ньюпорт Менеджмент” діяв В.В.Медведчук та його компаньйони по бізнесу. У пресі неодноразово називалися і інші офшорні компанії – “Берлі Менеджмент”, “Леон унітед корпорейшен”, “Мелісфорд Есоушейтед С.А.” та ін.

Так від імені британської фірми “Леон унітед корпорейшен” установчі документи ЗАТ “Видавництво “Киевские ведомости” підписала добра знайома В.В.Медведчука Шона Луїза Уайт з міста Роуд Таун, острів Тортола, Віргінські Британські острови. А від імені та в інтересах іншої фірми з цього ж міста – “Мелісфорд Есоушейтед С.А.” помічник народного депутата України В.В.Медведчука Віктор Дутка у 2000 році купив за 1 долар США комплекс колись найкращого і найбільшого в Україні Свалявського лісокомбінату Закарпатської області.

За численними повідомленнями у пресі британські офшорні компанії “Ньюпорт Менеджмент” і “Берлі Менеджмент” виступали засновниками українських комерційних структур із спільною назвою “Омета”. Широко розрекламована діяльність АТ “Національний інвестиційний фонд “Омета ХХІ століття” президентом якого був Г.М.Суркіс, а юридичний супровід забезпечував В.В.Медведчук, виманив у сотень тисяч громадян України величезні кошти, які зникли у невідомому напрямку.

Про зловживання при діяльності АТ “Національний інвестиційний фонд “Омета ХХІ століття”, купівлю помічником В.В.Медведчука комплексу Свалявського лісокомбінату за 1 долар та оцінку його наступного дня у 3 млн. німецьких марок, іноземні інвестиції у ЗАТ “Видавництво “Киевские ведомости” неодноразово писала преса.

25 листопада 2003 року на засіданні Печерського районного суду м.Києва за цивільним позовом В.В.Медведчука до видавців книги “Нарцис” було оприлюднено нові документальні підтвердження бізнесової діяльності

В.В.Медведчука від імені британської фірми “Ньюпорт Менеджмент”, діяльності АТ “Національний інвестиційний фонд “Омета XXI століття” та цілий ряд інших моментів.

Оприлюднивши ці матеріали відповідач по справі Д.В.Чобіт зробив повідомлення про злочин і поставив перед судом питання про порушення проти громадянина В.В.Медведчука, у діях якого вбачаються ознаки тяжких кримінальних злочинів, кримінальної справи.

Очевидно, злякавшись перспективи нового тюремного ув'язнення на максимально передбачений в Україні термін В.В.Медведчук наступного дня – 26 листопада 2003 р. вніс у суд заяву про зняття всіх своїх вимог до видавців книги “Нарцис” по 12 пунктах позовної заяви пов'язаних із його бізнес-політичною діяльністю. Тим самим В.В.Медведчук здійснив заходи по недопущенню оголошення та оприлюднення в суді нових викривальних для нього матеріалів.

Сам факт покvapливого і вимушеного зняття в суді В.В.Медведчуком позовних вимог є доказом його вини і прагненням уникнути покарання за скоєне.

Випадок який трапився у Печерському районному суді м. Києва широко висвітлювався у пресі, по радіо та телебаченні і викликав великий суспільний інтерес.

Не зайвим нагадати, що часто іноземні інвестиції вносились під виглядом транспортних засобів, а насправді дуже дорогих легкових автомобілів і джипів. Фактично ці авто ввозились без сплати митних платежів. Ці автомобілі високого класу використовувались виключно для обслуговування керівництва усіляких СП. Однак зафіксовані у величезних сумах як іноземні інвестиції ці “транспортні засоби” фактично відкривали дорогу для висмоктування з України мільярдів доларів США щорічно.

Оскільки президент України Л.Д.Кучма неодноразово повідомляв про боротьбу з “жирними котами”, про вивезення з економіки України 20 млрд. доларів США, то це є ще одним свідченням актуальності піднятої проблеми.

З огляду на вищенаведене вважаємо за необхідне створення Тимчасової слідчої комісії Верховної Ради України для перевірки вищезазначених обставин

та встановлення правди у так званій інвестиційній діяльності в економіку України на прикладі бізнесу теперішнього члена Адміністрації Президента України В.В.Медведчука.

До цього пояснення додаємо:

1. Ксерокопію протоколу зборів директорів компанії “Ньюпорт Менеджмент” від 5 липня 1996 р. про надання громадянину України Віктору Медведчуку повноважень від імені компанії. Російський текст – 1 арк.

2. Ксерокопію протоколу зборів директорів компанії “Ньюпорт Менеджмент” від 5 липня 1996 р. про надання громадянину України Віктору Медведчуку повноважень від імені компанії. Англійський текст з підписами – 1 арк.

3. Довіреність видана на ім'я громадянина В.В.Медведчука від імені британської компанії “Ньюпорт Менеджмент” від 5.07.1995 р. Російський текст – 1 арк.

4. Довіреність видана на ім'я громадянина В.В.Медведчука від імені британської компанії “Ньюпорт Менеджмент” від 5.07.1995 р. Англійський текст з підписом і нотаріально завіреною печаткою – 1 арк .

5. Протокол зборів Учасників українського промислово-фінансового концерну “Славутич” від 29 і 30 листопада 1995 року, складений в Києві і Цюриху про надання В.В.Медведчуку повноважень діяти від імені британської фірми “Ньюпорт Менеджмент”. – 4 арк.

6. Заява представника британської фірми “Ньюпорт Менеджмент” про внесення інвестицій в ТОВ “Комерційно-консультативний центр “Славутич” у розмірі 15 тисяч доларів США. Без дати. Не пізніше 8 лютого 1993 р. – 1 арк.

7. Протокол учасників ТОВ “Комерційно-консультативний центр “Славутич” від 21.01.1993 р. – 4 арк.

8. Протокол загальних зборів учасників Товариства з обмеженою відповідальністю з іноземними інвестиціями за участю українського капіталу “Комерційно-консультативний центр “Славутич”. – 4 арк.

9. Протокол зборів учасників ТОВ “Комерційно-консультативний центр “Славутич” від 1.07.1994. – 1 арк.

10 Установчий договір “Українського промислово-фінансового концерну “Славутич”. 1994 р. – 15 арк.

11. Інформація про діяльність концерну “Славутич”. – 1 арк.

12. Ксерокопія фрагменту статті “Чи потрібні Києву Віргінські “Ведомости”?” з газети “Хрещатик” від 23 червня 2000 р.